

ZARZĄDZENIE

Dnia 4 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem **J. F.**,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 18 marca 2021 r., II AKa 494/20,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 21 października 2020 r., III K 16/19,

- 1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**
- 2. zarządzam poinformowanie skazanego o treści zarządzenia oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje żaden środek zaskarżenia;**
- 3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 czerwca 2025 r., zatytułowanym „wystąpienie w trybie 9 § 2 k.p.k.”, skazany J. F. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 marca 2021 r., II AKa 494/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 21 października 2020 r., III K 16/19. Skazany podniósł, że w składzie

Sądów obu instancji zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS). W treści pisma wymienił wszystkich sędziów orzekających w jego sprawie, tj. w Sądzie Okręgowym: SSO X. Y., SSO X.1 Y.1 oraz w Sądzie Apelacyjnym: SSA X.2 Y.2, SSA X.4 Y.4, SSA X.3 Y.3 (orzekający jako SSO del. do SA).

Należało zważyć, co następuje.

Po zapoznaniu się z argumentacją skazanego i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania wskazanego w piśmie skazanego (art. 542 § 3 k.p.k.).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie wszyscy sędziowie orzekający w sprawie skazanego zostali powołani do pełnienia urzędu na wniosek wadliwie ukształtowanej KRS. Taka okoliczność zachodzi wyłącznie w stosunku do SSO X.1 Y.1 oraz SSA X.2 Y.2. SSA X.3 Y.3 również został powołany w procedurze z udziałem wadliwie obsadzonej KRS, jednak w tej sprawie orzekał jeszcze jako Sędzia Sądu Okręgowego, delegowany do Sądu Apelacyjnego, tymczasem to dopiero jego powołanie do tego ostatniego Sądu było wadliwe.

Brak jest podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania z powodu bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Zasadnicze znaczenie w tej sprawie ma uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7). Zgodnie z drugą tezą tej uchwały: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej, prowadzący do wniosku, że sąd z udziałem takiego sędziego nie spełnia wymaganych standardów bezstronności i niezależności (w ten sposób także m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22; a w kontekście standardu międzynarodowego wyroki ETPCz: z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga 43447/19; z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce*, skargi nr 49868/19 i 57511/19; z dnia 3 lutego 2022 r., *Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce*, skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowy z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa przeciwko Polsce*, skarga nr 50849/21).

Okoliczność dotycząca powołania do pełnienia urzędu SSO X.1 Y.1 nie może być podstawą do potencjalnego zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na tezę trzecią uchwały połączonych Izb. Wskazano w niej, że wykładnia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przyjęta w uchwale nie ma zastosowania do orzeczeń wydanych przez sądy przed dniem jej podjęcia oraz do orzeczeń, które zostaną wydane w toczących się w tym dniu postępowaniach na podstawie Kodeksu postępowania karnego przed danym składem sądu. Postępowanie przed Sądem I instancji w tej sprawie zostało wszczęte w 2019 roku, a więc przed dniem 23 stycznia 2020 r., tj. dniem wydania uchwały. Dlatego też fakt powołania SSO X.1 Y.1 na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej na wniosek KRS ukształtowanej przepisami ustawy nowelizującej nie mógł doprowadzić do stwierdzenia nienależytej obsady sądu, a w konsekwencji do wznowienia postępowania.

Takiej przeszkody, jak opisana powyżej, nie ma w stosunku do SSA X.2 Y.2 orzekającej w tej sprawie w postępowaniu odwoławczym, bowiem to zostało wszczęte już po wydaniu uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego. Jednakże w tej sprawie autor sygnalizacji odwołał się wyłącznie do faktu powołania sędzi na wniosek KRS ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej. Sąd

Najwyższy wypowiadał się już co do możliwości zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez sąd, w składzie którego zasiadała SSA X.2 Y.2 Tego typu uchybienie nie zostało stwierdzone (por. m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 października 2022 r., IV KK 154/22; z dnia 29 lutego 2024 r., IV KK 25/24).

Pomimo tego, że SSA X.3 Y.3 orzekał w tej sprawie w postępowaniu odwoławczym jako sędzia delegowany a dopiero później otrzymał nominację do Sądu Apelacyjnego w wadliwej procedurze, trzeba odnotować, że także wobec tego Sędziego wielokrotnie już Sąd Najwyższy stwierdzał, iż sąd z jego udziałem nie jest sądem nienależycie obsadzonym (por. m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 maja 2023 r., IV KK 32/23; z dnia 5 grudnia 2024 r., IV KK 49/24; z dnia 11 marca 2025 r., IV KK 68/25). Także działając z urzędu nie odnotowano informacji, które wskazywałyby na zasadność sygnalizacji, nie dotarto do żadnych dostępnych w domenach publicznych informacji sugerujących ścisłe powiązania ww. sędziów z władzą wykonawczą, mogących rzutować na nienależytą obsadę sądu.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanego na wstępie postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]